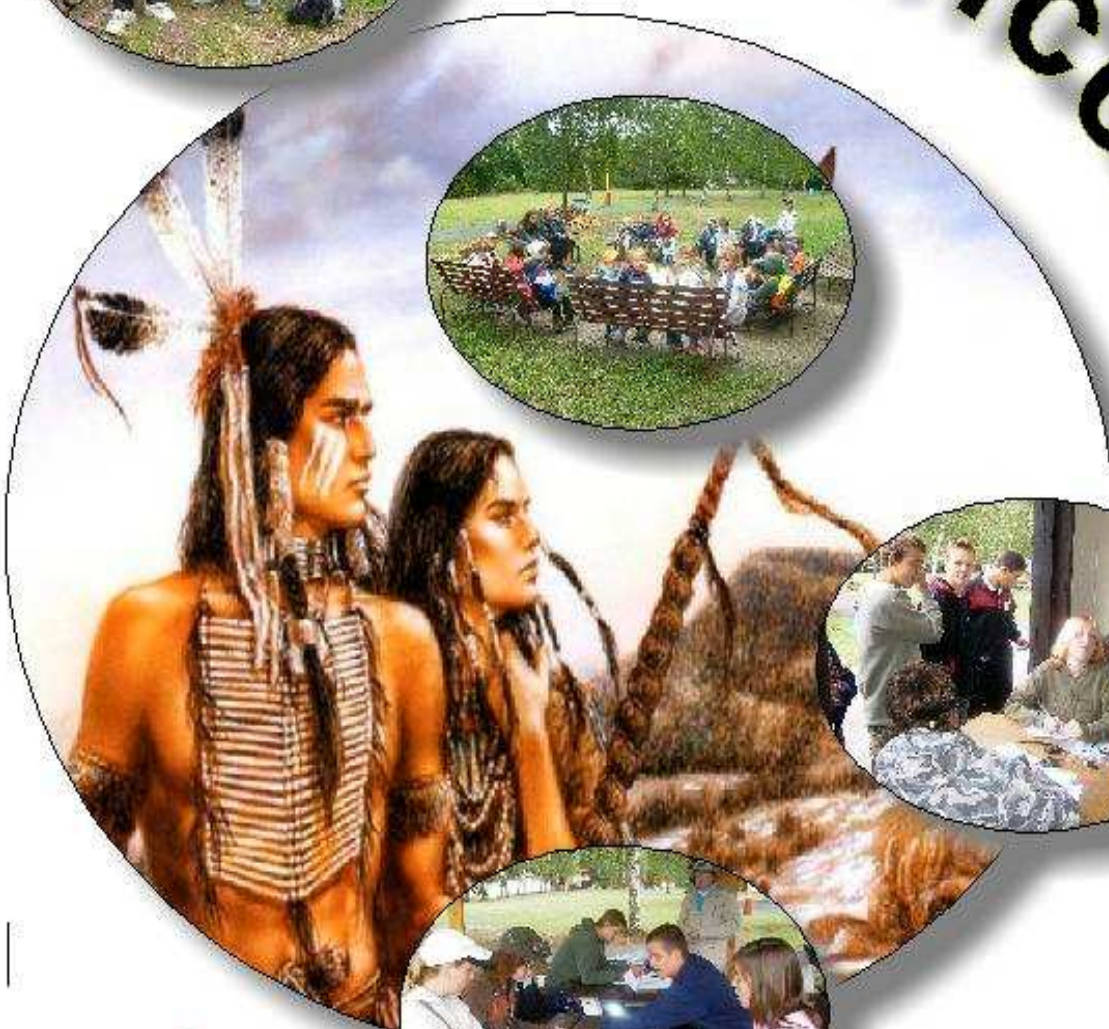

Jesenič. 1 K

Školní rok *2007-2008* Ročník 37

ÚVODNÍ SLOVO PANÍ ŘEDITELKY

Vážení čtenáři,

již tradičně Vás prostřednictvím školního časopisu vítám v novém školním roce a přeji Vám všem mnoho osobních i pracovních úspěchů.

Během letošních prázdnin byla zrealizována výměna oken v učebnách a kabinetech a následně byly některé učebny vymalovány. Do obou tříd v mateřské škole jsme položili nové koberce.

Od školního roku 2007/2008 začínáme i na naší škole vyučovat v prvním a šestém ročníku podle Školního vzdělávacího programu pro základní vzdělávání. Po provedené analýze podmínek školy, možností a potřeb žáků a požadavků rodičů bylo zaměření školy vyjádřeno v podobě pěti vzdělávacích priorit:

- 📖 Zaměření na ekologickou výchovu a ochranu přírody.
- 📖 Zaměření na vzájemnou komunikaci, společenské chování a mravní složku charakteru žáka.
Jazykovou komunikaci chápeme jako nástroj ve smyslu dorozumění se mezi lidmi, a to jak v jazyce mateřském, tak i v cizích jazycích. Za základní úkol považujeme zvládnutí čtení s porozuměním v mateřském jazyce, schopnost otevřeně komunikovat, diskutovat. Práci s knihou a využíváním možností školní knihovny se snažíme motivovat žáka k četbě.
- 📖 Podpora výuky jazyků (pro budoucí život v EU je nezbytná znalost cizích jazyků).
- 📖 Podpora výuky na počítačích (vést žáky k využívání komunikačních a informačních technologií a výpočetní techniky, podporovat výuku na počítačích).
- 📖 Podpora sportovních aktivit (sportem vést žáky ke zdravému životnímu stylu).

Přeji Vám všem příjemně prožitý školní rok 2007/2008.

Mgr. Danuše Vopatová, ředitelka školy

PŘEHLED PRÁZDNIN A DNŮ VOLNA VE ŠKOLNÍM ROCE 2007/2008

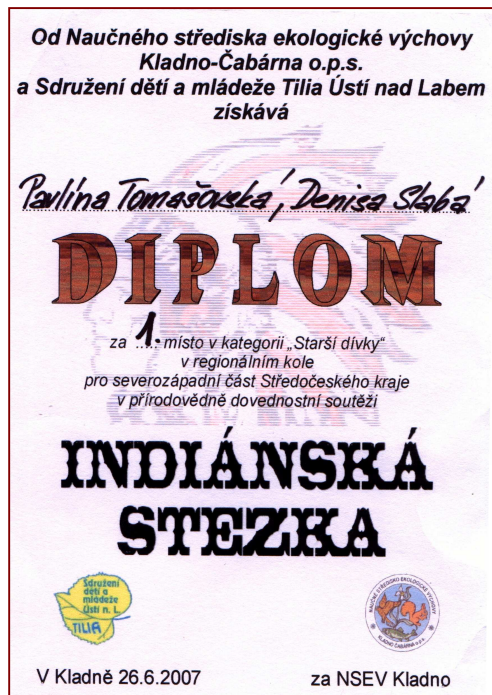
PRÁZDNINY	SVÁTEK	TERMÍN	POZNÁMKA
xxx	Den české státnosti	28. září 2007	Volný pátek
Podzimní prázdniny	Den vzniku samostat. čs. státu (28.10. - Ne)	25.10. – 26.10.2007	Volno: Čt + Pá + So + Ne
xxx	Den boje za svobodu a demokracii	17. listopadu 2008	Sobota
Vánoční prázdniny	Den obnovy samostat. českého státu (1.1. - Út)	22.12.07 – 2.1.08	Celkem 11 dnů volna
Pololetní prázdniny	xxx	Pátek 1. února 2008	Volno: Pá + So + Ne
Jarní prázdniny	xxx	3.3. – 9.3.2008	Celkem 9 dnů volna
Velikonoční prázdniny	Velikonoční pondělí (24.3.2008)	20.3. – 21.3.2008	Volno: Čt + Pá + So + Ne + Po
xxx	Svátek práce	1.5.2008	Volný čtvrtek
xxx	Den vítězství	8.5.2008	Volný čtvrtek

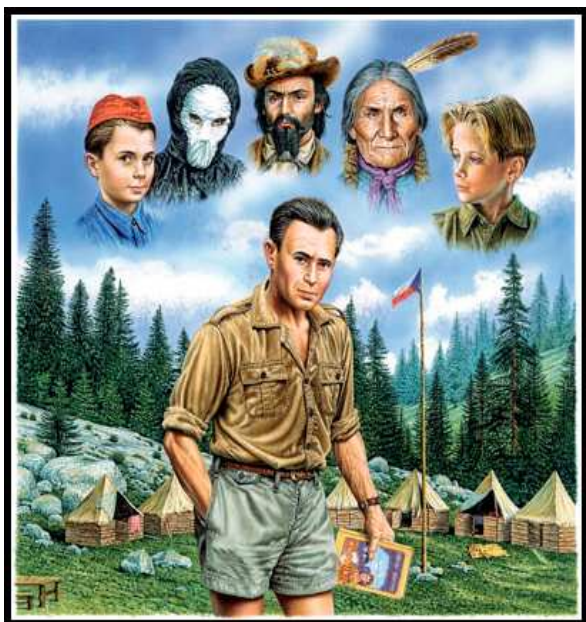

ŠKOLNÍ INDIÁNSKÁ STEZKA

Na vynikajícím **1. místě** stanuly naše starší dívky Pavlína Tomašovská a Denisa Slabá v krajském kole přírodovědné dovednostní soutěže **Indiánská stezka**. Úspěchu dosáhly v Kladně v samém závěru školního roku – viz diplom vpravo. Aby si však soutěž mohli vyzkoušet všichni žáci naší školy, zorganizovala paní učitelka Vlastimila Knappová její celoškolskou variantu.

Ve **čtvrtek 28. června 2007** se jednotlivé třídy postupně přesunuly do areálu místního autokempu, kde Stezka začínala stanovištěm „morseovky“. Průběh trasy a soupis stanovišť je zde uveden. Co zde však již uvedeno není, to jsou postřehy některého z dopisovatelů. Reportáž z akce sice slíbili, bohužel však nedodali. Škoda, snad tedy příště...

VÝROČÍ

Skončil čas prázdnin, táborů a letních radovánek – a naopak: začal nový školní rok. Než se však rozběhne naplno, vraťme se ještě jednou na začátek prázdnin a připomeňme si jedno významné výročí.

6. července 2007 uplynulo rovných 100 let od narození Jaroslava Foglara, spisovatele, na jehož knihách vyrostlo několik generací dětí. Ty byly smyslem jeho života, i když on sám vlastní rodinu nikdy neměl. Během století se svět velmi změnil. Jaroslav Foglar si přál ho poznat, dožít se 102 let, jako jeho maminka. Osud mu však tolik roků nedopřál. Zemřel 23. ledna 1999 v pražské Thomayerově nemocnici ve věku 91 let...

Jaroslav Foglar - "Jestřáb" (6.7.1907 - 23.1.1999)

Jaroslav Foglar, český prozaik, publicista a redaktor mládežnických časopisů, duchovní otec *Rychlých šípů* a významná osobnost českého skautského hnutí se narodil 6. července 1907 v Praze II, „v její staroslavné části zvané Podskalí, v Benátské ulici číslo 3“ jak sám autor uvádí ve své autobiografické knize *Život v poklusu*. Když dosáhl věku čtyř let, zemřel mu otec Jindřich Foglar († 17.7.1911, 39 let). Od té doby žil jen s matkou a starším bratrem Zdeňkem, který jej později přivedl ke skautskému hnutí.

Vzdělání získal Jaroslav Foglar nejprve na měšťanské a poté na veřejné obchodní škole, po jejímž absolvování v roce 1925 začal pracovat (nepočítáme-li krátké účinkování v informační kanceláři firmy Wys Müller et Company) jako úředník firmy Oskar Stein (papírenský velkoobchod).

Kromě zaměstnání se Jaroslav Foglar intenzivně věnoval skautingu. Své první zkušenosti na tomto poli získal díky staršímu bratru Zdeňkovi. Z jeho popudu se stal členem 48. klubu oldskautů v Praze, kteří si říkali Jestřábí. Záhy se však ukázalo, že schůzky Jestřábů nesplňují jeho očekávání. Proto na podzim 1924 nadšeně přijal členství ve 34. skautském oddílu Ohnivci, vedeném učitelem Karlem Kalivodou. Ten mu také na lednové výpravě roku 1925 přiřkl přezdívku, která ho pak provázela celý život – **Jestřáb**. V knize *Život v poklusu* (str. 46) uvádí Jaroslav Foglar jeho zdůvodnění: „*Zaprvé jsi k nám přišel od Jestřábů, zadruhé nás jako jestřáb trháš svým perem v kronice – a tak budeš Jestřábem!*“

V roce 1925 uspořádal Jaroslav Foglar pro členy oddílu svůj první prázdninový tábor (Tábor v Zátoce neznáma). Uskutečnil ho zhruba 300 metrů od legendární louky u řeky Sázavy nedaleko obce Vilémovice u Ledče nad Sázavou. O šest let později pojmenoval

nedalekou louku Sluneční zátoka. **5.7.1997**, v předvečer Jestřábových 90. narozenin, byl ve Sluneční zátocce za jeho přítomnosti odhalen památník připomínající foglarovské tábory z let 1925 – 1945. To bych ale předbíhal...

12. října 1925 došlo ke sloučení 34. a 2. skautského oddílu (pražská Dvojka). Jestřáb se stal zástupcem vedoucího Dvojky a v září 1927 převzal od Jaroslava Ryšavého – Bobra plně její vedení. Začala se psát slavná historie Hochů od Bobří řeky, v jejichž čele stál Jaroslav Foglar 60 let a svému nástupci předal tento oddíl teprve v roce 1987! Dosáhl tak zřejmě světového prvenství v délce aktivní práce oddílového vedoucího.

Po 13 letech práce v papírenském velkoobchodu Oskar Stein odešel Jaroslav Foglar v roce 1938 do propagačního oddělení nakladatelství Melantrich. Už tehdy spolupracoval s časopisem **Mladý hlasatel**, v jehož 36. čísle II. ročníku vyzval 8.5.1937 mládež k zakládání čtenářských klubů a v němž 17.12.1938 vyšel první příběh kresleného seriálu Rychlé šípy – Černí jezdci řadí (7. číslo IV. ročníku časopisu Mladý hlasatel 1938/1939). Celkem 213 příběhů legendárního chlapeckého klubu nakreslil podle Jestřábových představ Dr. Jan Fischer (22.1.1907 – 8.1.1960).

Úspěšné období Foglarova pracovního života skončilo v roce 1941, kdy němečtí okupanti dne 15.5.1941 zakázali vydávání Mladého hlasatele. Redakce ještě stihla urychleně vyexpedovat 38. číslo 6. ročníku s datem 17.5.1941, avšak tisk 39. čísla byl již znemožněn. Náklad tohoto nejoblíbenějšího časopisu v celé historii české žurnalistiky přitom dosahoval více než 200 000 výtisků!

K redaktorské činnosti se Jaroslav Foglar vrátil po válce – nejprve v časopisu **Junák** (od září 1945) a posléze v časopisu **Vpřed** (od března 1946). Po komunistickém převratu v roce 1948 byl ale donucen redakci časopisu opustit. **Vpřed** sám nedlouho poté zanikl, stejně jako celé skautské hnutí.

V padesátých letech (od roku 1954) pracoval Jaroslav Foglar v pražské Městské stanici mladých turistů a později jako vychovatel v Domově středoškolské mládeže. Přestože byl pod neustálým dohledem Státní bezpečnosti, nepřestával psát. V září 1964 však z místa vychovatele odešel a stal se spisovatelem z povolání. Následné období určitého politického uvolnění přispělo k odbourávání překážek, které bránily vydávání jeho knih. Jestřábovo dílo se dočkalo rehabilitace a sám spisovatel byl 12.1.1966 poprvé představen v Československé televizi v pořadu Dobrodružnou stezkou. Ve stejném roce natočil režisér Hynek Bočan na táboře pražské Dvojky pod slovenským Kriváněm hraný dokumentární film Tábor Černého delfína. S rokem 1966 je spojeno i založení Klubu přátel Jaroslava Foglara.

Nástup normalizace na počátku sedmdesátých let znamenal pro Jaroslava Foglara opětovný zákaz publikování. Zřejmě jediný, komu se nadále dařilo prosazovat tvůrčí spolupráci s Jestřábem, byl spisovatel Svatopluk Hrnčíř, externí redaktor Slovíčka – dětské rubriky Svobodného slova. A roky běžely...

18. února 1980 zemřela ve věku 102 let Jestřábova maminka Marie Foglarová, rozená Fišerová, o kterou se příkladně staral. Smuteční projev nad její rakví pronesl PhDr. Jarmil M. Burghauser – Jumbo, kdysi Jestřábova pravá ruka v oddílu pražské Dvojky. Další kapitolou s příchutí loučení byl jednoznačně Foglarův poslední tábor. Ve svých sedmasedmdesáti letech ho uskutečnil v roce 1984. V roce 1987 nakonec předal oddíl svému nástupci – **po neuvěřitelných 60 letech nepřetržitého vedení!**

Čtenáři Jeseníčku by měli vědět, že Jaroslav Foglar – Jestřáb navštívil i Jesenici. Stalo se tak 6.6.1989 zásluhou pana Vlastimila Řebce, bývalého učitele naší školy. Do posledního místa naplněný sál stálého kina vzdával čest velkému spisovateli. Stranou ovšem nezůstal ani náš školní časopis Jeseníček. Ve svém souhrnném čísle 6 – 10 / 1988 – 1989 zveřejnil ohlasy žáků, kteří se besedy s Jaroslavem Foglarem zúčastnili. Pan učitel Vlastimil Řebec zůstal Jestřábovým přítelem do posledních chvil jeho života. S jeho laskavým svolením proto přepisují autorskou báseň, kterou u příležitosti výročí stého narození Jaroslava Foglara otiskl v čísle 56 / 2007 časopis **Bobří stopou**.

To už byla „sametová revoluce“ na spadnutí. 2.12.1989 se Jestřáb zúčastnil prvního setkání junáckých činovníků v Městské knihovně v Praze, kterým se opětovně obnovilo skautské hnutí. 28.12.1990 pak bylo v Brně úředně založeno Sdružení přátel Jaroslava Foglara.

Jestřáb

Přítel z dětských let

S ním jsme začali tvarovat
svou duši, své srdce, svou víru

S Rychlými šípy

bloudili Stínadly, lovili bobříky
Také se smáli

V Jezerní kotlině

při Slavnosti Červeného nebe
prosili s Ludvou
aby naše paže silné byly

S Rikitanem zpívali Píseň úplňku

S Petrem bojovali o první místo...

Jaroslav Foglar Jestřáb

Změnil nás
Definitivně

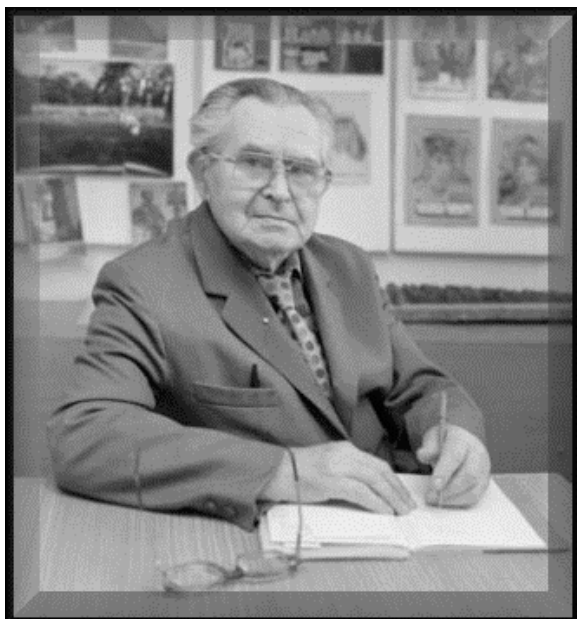
Vlastimil Řebec, Jesenice

Devadesátá léta konečně otevřela dokořán cestu ke čtenářské veřejnosti. Opět začaly vycházet Foglarovy knihy a plejáda nejrůznějších článků. Opět jsme mohli snít a nechat se vábit: „*Pojď se mnou tam, kde nebe je vysoké a modré a kde oblaka bílá rychleji než kde jinde plují. Slyšíš tu píseň větrů v korunách borovic? Slyšíš tu píseň dalek závrtných? Tiše a velebně šumí hlavy stromů. Záře slunce červenavá stéká po jejich rozpukaných kmenech a vůně pryskyřice tě omámí. A večer oheň táborový tam do tmy pak zasvítí a vyvolá v tobě pocity, které otřesou tvou duši.*“ Na tři desítky knižních publikací natrvalo ovlivnily generace čtenářů. Foglar je rovněž autorem dvou divadelních her,

dvou desítek kreslených seriálů a dvou příruček pro práci s mládeží (*Zápisník 13 bobříků, Můj turistický zápisník*).

13. května 1993 tleskali diváci na premiéře celovečerního filmu *Záhada hlavolamu*, který režisér Petr Kotek natočil podle příběhů literárních hrdinů Jaroslava Foglara. Na audiovizuálních nosičích vyšly tituly *Jestřáb od Bobří řeky* (1994) a *Návraty Rychlých šípů* (1995).

Od jara 1995 musel být Jaroslav Foglar trvale hospitalizován ve Fakultní Thomayerově nemocnici v Praze. Zde ho dvakrát navštívili i redaktoři jesenického občasníku Atd... (24.8.1996 a 22.12.1997) a o své první návštěvě informovali čtenáře v číslech 9/96, 11/96 a 12/96. Pokud to zdravotní stav dovolil, vyjížděl Jestřáb i nadále na besedy se svými čtenáři. Besed však bylo stále méně a méně...

V sobotu 23.1.1999 se Jestřábův bohatý život dovršil. Skautský vůdce a legenda dětské literatury zemřel ve věku 91 let. Jiří Raba, blízký Jestřábův přítel, v závěru své knihy *Jaroslav Foglar v hádankách a vzpomínkách* uvádí: „Přejme si, aby se na Jaroslava Foglara nezapomínalo a aby nám všem při

vzpomínce na něho jako memento trvale znělo to, co mi napsal do dopisu k úmrtí mého otce: Kdo je trvale vzpomínán, nezemřel, je zde s námi.“

Zpracováno podle knih Jaroslav Foglar: *Život v poklusu* (Olympia, 1997), Jiří Polák: *Poselství žlutého kvítku* (Olympia, 2003), Václav Nosek – Windy: *Jestřábí perutě* (Olympia, 1999), Jiří Raba: *Jaroslav Foglar v hádankách a vzpomínkách* (Ostrov, 2005), dále podle materiálů SPJF, výpisků z archivu Z.M a internetových článků na <http://foglar.ezin.cz/index.php/zivotopis>, <http://zivotopisonline.cz/jaroslav-foglar.php> a http://cs.wikipedia.org/wiki/Jaroslav_Foglar.

Zdeněk Modrý

Dovětek

V sobotu 16. června 2007 se uskutečnilo již sedmé setkání přátel Jaroslava Foglara v proslulé Sluneční zátoce. Stálých návštěvníků či náhodně procházejících osob bylo téměř 400. Šlo zřejmě o největší setkání svého druhu na legendárním Jestřábově tábořišti.

Knihy Jaroslava Foglara

1934	Přístav volá (Původní název: Modrý život Jiřího Dražana)	1990	Nováček Bubáček píše deník
1936	Boj o první místo	1990	Jestřábe, vypravuj...I.
1937	Hoši od Bobří řeky	1990	Jestřábe, vypravuj...II.
1938	Tábor smůly	1990	Výprava na Yucatan
1939	Chata v Jezerní kotlině	1990	Strach nad Bobří řekou
1940	Historie Svorné sedmy	1990	Dobrodružství v temných uličkách - Souborné vydání stínadelské trilogie
1940	Pod junáckou vlajkou	1990	Záhada hlavolamu, Stínadla se bouří a Tajemství Velkého Vonta
1941	Záhada hlavolamu	1990	Život v poklusu
1944	Když duben přichází	1992	Tajemství Velkého Vonta
1947	Stínadla se bouří	1992	Náš oddíl
1965	Tajemná Řásnovka	1992	Příběhy Rychlých šípů (převedené do prózy)
1966	Poklad Černého delfína	1993	Závod o modřínový srub - soubor 19 povídek z druhého dílu Jestřábe, vypravuj...
1967	Kronika Ztracené stopy	1994	Modrá rokle - podle kreslených seriálů Modrá rokle, Ztracený kamarád, Jeskyně Saturn
1969	Dobrodružství v Zemi nikoho	1996	Kronika Hochů od Bobří řeky I. - Skautský rok
1969	Devadesátka pokračuje	1996	Kronika Hochů od Bobří řeky II. - Tábory ve Sluneční zátoce a na Zelené říčce
		1999	Z Bobří hráze
		1999	Tábor Svazu třinácti - Deník podle táborové kroniky z roku 1927

ČTENÁŘSKÁ SOUTĚŽ JESENÍČKU

Převzato z

<http://klub.pvk.cz/soutez.php?p=krizovka10>

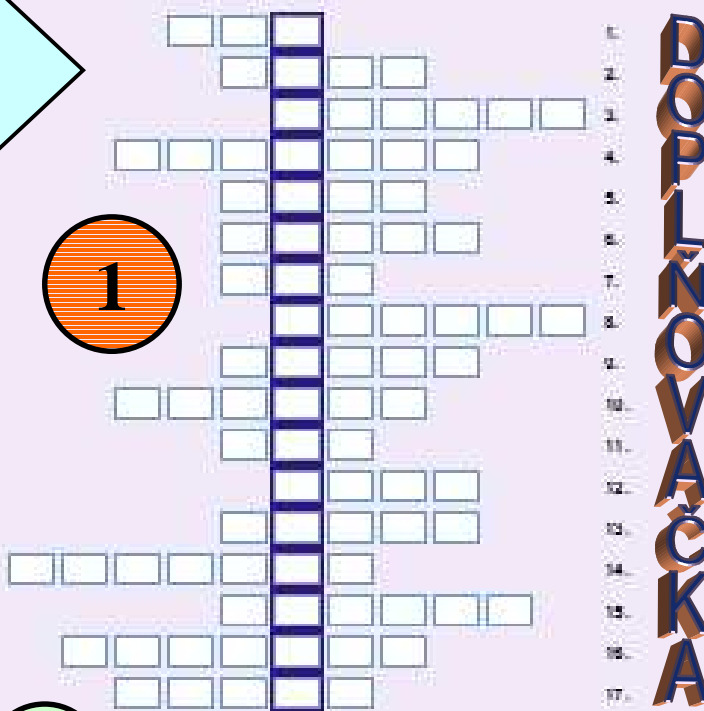
PŘÍBĚH PLNÝ CHYB

2

Jednoho dne mi zavola kamarád chemik a nadšeně mi oznámil: „Posílám ti mobilem vůni, kterou jsem právě vytvořil!“ Zapojil jsem do akce svůj nos a musel uznat, že šlo o skutečný aromatický zázrak. Ihned jsem poslal pro svou nebožku, aby si také přivoněla. „Nechám si jí vyrobit aspoň tucet!“ neskrývala své nadšení, když vůni otestovala. Domluvili jsme se, že hned příští den dopoledne kamaráda navštívíme.

Kolem desáté jsme zazvonili u dveří jeho domku, kde své pokusy provozoval. K našemu nezměrnému překvapení však domek na svém místě nestál! Že by se rozplynul v oné tajemné vůni? Bylo nasnadě, že tuto zapeklitou záhadu nevyřešíme. Proto jsme se vrátili k autu a pospíchali nahlásit celou záležitost v nejbližší mateřské škole. Dějí se to ale věci, vidíte?

Čtenáři Jeseníčku poznali, že pravdivost uvedeného příběhu vyvrátilo celkem 5 závažných chyb. A jistě nebude pro ně obtížné všechny tyto chyby vypátrat.

3

SUDOKU

Principem tohoto hlavolamu je doplnit do prázdných políček velkého čtverce číslíce od 1 do 9 tak, aby se v žádné řadě, sloupci, ani malém čtverci neopakovaly.

7	5	6	1	8	9	2		
4		5	2		6	3		
2	1		4		5	8	7	
	7	4		6	9		1	5
5	9		8			3	7	6
6		3	7		1	8		
3	4	8	2	9		6	5	1
		7		3				
1	6			8	5		3	

ČLÁNKY ŘETĚZU

Jakýsi muž přinesl ke kováři **5 kusů** řetězu, každý kus o **3 článcích**. Požádal kováře, aby je opět spojil v jeden celek:

Kovář si stanovil tuto cenu:

- Přeseknutí článku 10 korun
- Opětovné svaření článku 20 korun

OTÁZKA:

Stačila muži stokoruna na opravení řetězu?

4

5

Pan učitel Knapp obdržel od kamaráda (známého vtipálka) mapu krajů České republiky. Proč tuto mapu ve výuce nepoužil?

MAPA KRAJŮ

6

HÁDANKY

- a)** Neutíká, nezakluše, pomalu se loudá. Na zádech mu místo nůše sedí celá bouda.
- b)** Bílé jsou a černé schůdky, prsty mají s nimi půtky. Hbitě po nich běhají, radost lidem dělají.
- c)** Dračí křídla, tělo myší, špatně vidí, dobře slyší. Ve dne spí a v noci létá, do vlasů prý rád se vplétá.
- d)** Hezký jako pohlednice nahlédl nám do světnice. Barevnými křídly mával, najevo nám radost dával.
- e)** Ve mně tma a venku světlo, ve mně zima, venku teplo. Ve mně teplo venku mráz, uhodne to někdo z vás?

7

POPLETENÁ PŘÍSLOVÍ

Opravte přísloví do správného znění.

- a)** Jak se do lesa volá, tak se zvířata vyplaší.
- b)** Kdo dřív přijde, ten tam bude první.
- c)** Kdo jinému jámu kopá, je u něho na brigádě.
- d)** Kdo pozdě chodí, ten ušetří spoustu času.
- e)** Tak dlouho se chodí se džbánem pro pivo, až dojdou peníze.
- f)** Pes, který štěká, nemňouká.
- g)** Co můžeš udělat dnes, odlož na pozítří, získáš dva dny volna.

SOUTĚŽNÍ KUPON JESENÍČKU	
JMÉNO	
TŘÍDA	

POZOR - NOVÁ SOUTĚŽ - POZOR - NOVÁ SOUTĚŽ

Vážení čtenáři,

pro letošní školní rok jsem pro vás Nepravdělně budou v Jeseníčku pro děti. Vaším úkolem je poznat doplnit spisovatele, který knížku lehkým, příběh znáte i z Večerníčku, vám poradí někdo ze sourozenců, Jeseníček, ať vám ukázky nejvíce správných odpovědí. spoustu dalších najdete ve (bud' vyplněný a vystřížený kousku papíru, ale se všemi konce září mně, nebo panu učiteli Modrému. Ti nejmladší mohou odevzdat odpověď své paní učitelce.

připravila velkou čtenářskou soutěž. vycházet ukázky z nejznámějších knížek knížku, z které je ukázka vybraná, a napsal. Soutěž začneme úkolem ale pokud si nejste jistí, určitě kamarádů nebo rodičů. Sledujte neuniknou a ať nasbíráte co Všechny nabízené knížky a školní knihovně. Odpověď kupón, nebo odpověď na požadovanými údaji) přineste do

Hodně radosti a pěkné čtenářské zážitky při pátrání po nových knížkách přeje pí uč. Eva Konířová

Ukázka č. 1

Toho dne, kdy přišlo Bobešovi tajemné psaní, řezala babička s Pepíkem na dvoře dříví a malý kocourek Nácíček přeskakoval vedle stružku. Měl radost, že umí tak dobře skákat, a každou chvíli volal na Pepíka: „Toutej, Pepítu, tam as doskocím!“ Pojednou nechali Pepík s babičku řezání a udiveně se zadívali na kopeček k pastoušce, odkud se hnali dolů Bobeš s Pašíkem. Nikdy tak nespěchali. Bobeš mával nějakým dopisem a už zdaleka volal: „Bábičko, Pepíku, Nácíčku, píše! Teď zrovna před chvíličkou mi strejček Chalupa přinesl psaní!“

Babičce klesly ruce a bezzubá brada se jí rozklepala. Nemohla rozčilením ani promluvit. Zato Pepík radostně zavýskal a běžel Bobešovi naproti. „Je to pravda, Bobeši, je to pravda? Neděláš si z nás, Bobeši, legraci? Řekni pravdu, víš, že jsem ti slíbil novou káču a dvířka do kamen!“

Jméno soutěžícího	Třída	Ukázka č. 1
Autor	Název knížky	

100. výročí celosvětového skautského hnutí

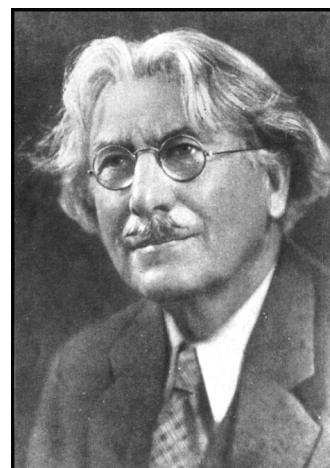
V srpnu 2007 oslavil skauting **100. výročí** svého vzniku. Za tu dobu prošlo skautskými oddíly na půl miliardy lidí. V současné době má toto světové hnutí v pěti světadílech kolem 42 milionů členů. Výročí skautingu rovněž oslavilo téměř 50 tisíc českých skautů a odhadem půl milionu českých občanů, kteří byli skauty v minulosti.

Skauting se narodil nenápadně...

V roce 1902 založil v Americe spisovatel a přírodovědec **Ernest Thompson Seton** organizaci nazvanou Woodcraft Indians, jejímž výchovným programem byla samostatnost dětí a sžití s přírodou s indiánskými prvky. Z jeho literárních prací, přeložených do češtiny, jmenujme alespoň knihu „*Dva divoši*“, v níž popisuje život dvou chlapců v americké přírodě.

Setonovy myšlenky se chopil britský generál **Robert Baden – Powell**. V létě roku 1907 (tedy právě **před 100 lety!**) sezval skupinu zhruba čtrnáctiletých hochů z různých sociálních vrstev na nevelký a řídko osídlený ostrov Brownsea. Zde své

Ernest Thompson Seton
(Černý vlk)
14.8.1860 – 23.10.1946

Robert Baden-Powell
22.2.1857 – 8.1.1941
V letošním roce uplynulo
150 let od jeho narození.

první skauty začal učit různým zálesáckým dovednostem, umění přežít v přírodě a především vzájemné přátelské pomoci. Netušil, že stejné dobrodružství budou chtít prožít miliony dalších kluků a holek na celém světě.

Záhy se skautská myšlenka dostala i do Čech. Za termín vzniku českého skautingu se pokládá rok 1911, kdy **35letý** profesor žižkovské reálky Antonín František Svojsík, známý ovšem jako **Antonín Benjamin Svojsík**, inspirován návštěvou Anglie, založil první český skautský oddíl.

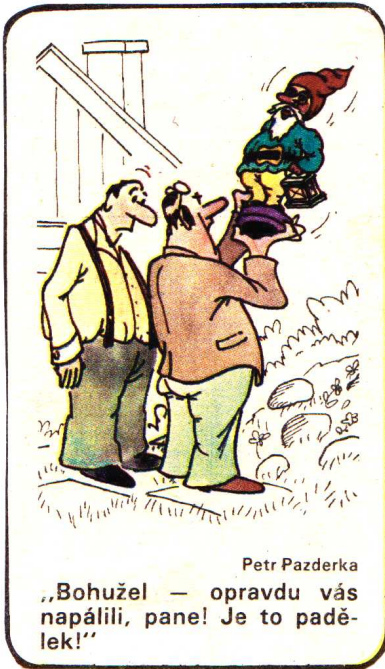
Česká skautská organizace se jmenuje **Junák**. Je platným členem mezinárodního skautského hnutí a ctí jeho zákony:

Antonín Benjamin Svojsík
5.9.1876 – 17.9.1938

Skaut je pravdomluvný.	Skaut je ochráncem přírody a cenných výtvorů lidských.
Skaut je věrný a oddaný.	Skaut je poslušný rodičů, představených a vůdců.
Skaut je veselý myslí.	Skaut je přítelem všech lidí dobré vůle a bratrem každého skauta.
Skaut je hospodárný.	Skaut je čistý v myšlenkách, slovech i skutečích.
Skaut je zdvořilý.	Skaut je prospěšný a pomáhá jiným.

NĚCO PRO ZASMÁNÍ

Petr Pazderka
„Bohužel — opravdu vás napálili, pane! Je to padělek!“

Starý muž si stěžuje lékaři:
„Pane doktore, hrozně se mi třesou ruce.“
„A pijete hodně?“
„Ani ne, většinou všechno vybryndám.“

Letadlo hlásí věži: „Všechny motory nám vynechávají, co máme dělat?“
Odpověď žádná, a tak pilot opakuje otázku: „Co máme dělat?“
„My vás slyšíme,“ ozve se věž, „už si vás škrtáme!“

Vrátil jsi sousedovi sekerku?
Ano, tatínku.
A co říkal? **Aúúú!**

☺ ☺ Povídají si dvě známé:
„Představte si, sousedko, že si manžel včera zlomil ruku na dvou místech.“
„To já bych ho na taková místa nepouštěla!“

Vrací se domů pozdě večer náruživý rybář a hned ve dveřích manželce vysvětluje: „Promiň, Anežko, vím, že jsem se zpozdil, ale dneska jsem nechytil ani autobus.“

Divoký Západ. Kovboj Bill sleduje očima barmana a pak se ho zeptá: „Kolik je dvě a dvě, pronto?“

„Přece čtyři,“ odpoví muž za pultem. Nato Bill vytáhne kolt a barmana zastřelí.

„Proč jsi to udělal?“ volají přítomní kovbojové.
„Věděl toho příliš mnoho!“

V novinách se objevil inzerát:

PRODÁM KOMPLETNÍ RYBÁŘSKÉ VYBAVENÍ ZA POUHÝCH 200 Kč. VOLEJTE NA ČÍSLO 333 357 468. OZVE-LI SE MUŽSKÝ HLAS, IHNEZ ZAVĚSTE!

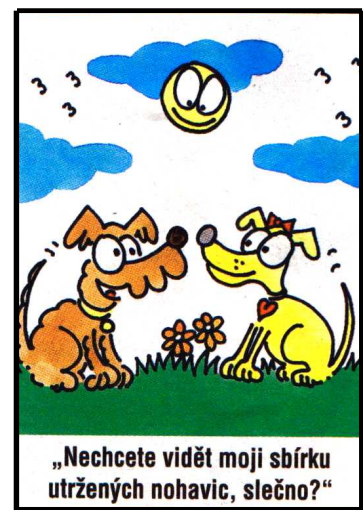
Baví se dva rybáři: „Co ti mám povídat, štika, co jsem chytil, měřila metr a půl!“
„To jsi měl štěstí. Já zase vytáhl z vody petrolejovou lampu a představ si, ještě svítla.“

„No, no, no – teď přeháníš!“
„Víš, co? Zkrat' štika a já zhasnu.“

**P A R A B O L A ,
NOVÁKOVÁ, NENÍ POVZDECH
SLOVENSKÉHO TOPIČE,
ŽE MU DOŠLA PÁRA!**

„Sestřičko,“ ptá se lékař, „jak je to s tou operací?“
„Vše je připraveno, pane doktore, jen pacienta ještě nepřivezli.“
„My už ale nemůžeme déle čekat. Začínáme!“

„Nechcete vidět moji sbírku utržených nohavic, slečno?“

JESENÍČEK – ČASOPIS ZŠ JESENICE